

Pon, 14.12.	06.00	<i>spomedan, sv. Ivan od Križa</i> 1. p. DRAGO PLEČAŠ/ 2. p. JAKA VOLAREVIĆ
Uto, 15.12.	06.00	<i>svagdan</i> 1. p. PETAR MEDAK / 2. p. VLADO BUBALO
Sri, 16.12.	06.00	<i>svagdan</i> p. FILIP, PERE i ANTE ČELIĆ
Čet, 17.12.	06.00	<i>svagdan</i> p. JURE i ANTE MANENICA
Pet, 18.12.	06.00	<i>svagdan</i> p. MIRKO TALAJIĆ
Sub, 19.12.	06.00	<i>svagdan</i> 1. p. JURE, IVA i MATIJA MUSULIN / 2. p. NIKOLA- MILJENKO SENTA
Ned, 20.12.		<i>Četvrta nedjelja došašća</i>
	8	župna misa
	10.30	p. MIJO, KATA, MILKA
	18	p. PETAR i IVA ŠILJEG

Pola sata prije svete mise molimo kronicu.

Župne obavijesti:

- svete mise iduće nedjelje su u 8, 10.30 i 18 sati. Na Novim Selima u 10 sati. Preko tjedna su mise zornice u 6.00 sati.
- u utorak započijemo devetnicu Božiću (probudite Vašu djecu da, po mogućnosti, obave trodnevnicu prije Božića)
- **božićna ispovijed je u subotu u 8 i 16, te u nedjelju u 15**
- prema odluci župnog pastoralnog vijeća i dogovoru sa svećenicima od Božića je župna misa nedjeljom u 9 sati. Ostale mise su u 11 sati i 18 sati (zimi: 8, 10 i 19-20)
- svi zaručnici koji se planiraju vjenčati do korizme imaju susret u utorak u 20 sati
- svi krizmanici imaju susret u subotu u 9 ili 16 sati (zadnji poziv za one koji se žele krizmati)

Br. 2/2009

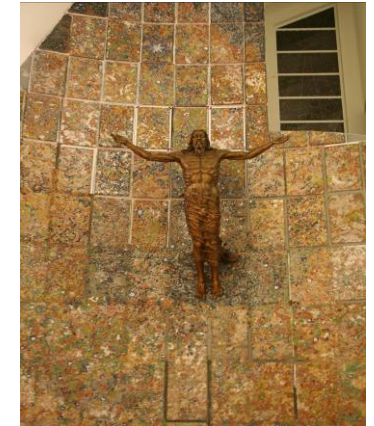
www.zupa-sveti-nikola.hr

TREĆA NEDJELJA DOŠAŠĆA – GODINA C

GLAS SVETOG NIKOLE

Dragi župljani,

događaji koji su se dogodili u župi svetog Nikole biskupa, sigurno nikoga nisu ostavili ravnodušnima. Jer, dogodile su se stvari koje se čekaju već 40 godina. Posveta župne crkve je bila kruna svega. A k tome pridodajemo i svečanu akademiju i proslavu svetog Nikole u novoj župnoj crkvi. Ta tri dana su ostavila dubok trag u svakoj duši koja je sudjelovala na bilo koji način u svemu tome. Jer, teško je bilo ne pustiti suzu na ono što se moglo vidjeti. Ta tri dana smo bili neprestano u pogonu, ali nas je držala ljubav i sreća svih onih koji su oko nas. Tu smo mogli vidjeti ljubav Božju koja je razlivena u našim srcima. Cijeli naš grad, s dva plućna krila, bio je kao jedno. I stari i mladi. I istinska radost je bila među nama. I sada, dok vama pišem, osjećam iznutra osjećaj radosti i ushićenja.

Počeli smo s svečanom akademijom u petak. Dva i pol sata povijesti, radosti, pjesme, recitiranja, prezentacije. Cijela crkva je bila ispunjena i napetim ušima je osluškiavala ono što im se nudilo. A tek osjećaj sutradan, kada je otac Nadbiskup posvetio crkvu. Neizmjereno mnoštvo ljudi se slijevalo u novu građevinu, kako bi doživjelo ono što je već dugo sanjalo. I riječi koje su u svakom srcu orile, bile su: Bogu hvala! Posveta je bila puna naboja, osjećaja i svaki obred koji se dogodio bio je posebno značajan. I na dan našeg zaštitnika, u nedjelju, propovijedao je fra Petar Gulić, župnik svetog

Ilije. No, sve je to prošlo i sada je ispred nas novo vrijeme i novi događaji. Za one koji žele, mogu posjetiti našu web-stranicu (www.zupa-sveti-nikola.hr). Na njoj možete pronaći izvještaje, slike, najave – sve ono što redovito Vama objavljujemo.

Još malo je ostalo do Božića, dana kojeg nestrpljivo očekujemo. Zapravo očekujemo Gospodina koji nam dolazi. I nema ljepšeg početka dana od onog da započnemo s Gospodinom. A kroz ove dane to činimo s misama zornicama. I takav dan, započet s Gospodinom, nas ispunja. I svaki naš događaj u tom danu ispunjen je jednostavnim riječima: **Gospodin dolazi. Doista, On dolazi.** A mi nestrpljivi, sretni, pripremamo se za toliko velikog gosta u našim domovima. Kad kažem domovima, mislim na domove naše duše gdje ga očekujemo. A tamo sve treba biti spremno i uredno.

Nedjelja koja je ispred nas je treća nedjelja došašća, a ujedno i nedjelja Caritas. A to je prava prilika da prepoznamo Isusa koji je oko nas, ponajprije u onima najpotrebnijima na koje nailazimo svaki dan. I nije sve u materijalnom smislu. Nekad se od nas traži samo jedna dobra riječ ili gesta. Pa ako i izostane ovo materijalno, velika stvar je učinjenja.

NEDJELJA CARITASA

Ove nedjelje nam je **biskup Josip Mrzljak, predsjednik Hrvatskog Caritasa** uputio svoju prigodnu poruku:

Nedjelju Caritasa ove godine slavimo u jubilejskoj godini sv. Pavla apostola, koji je usporedio Crkvu s tijelom, koje ima mnoštvo udova i svi su udovi važni. Da bi tijelo funkcioniralo, jedni pomažu druge, kao što i svemogućí Bog pomaže slaba čovjeka.

Objavljujući se čovjeku, Bog otkriva svoju blizinu. On je Bog s nama, među nama, u ovom svijetu koji smatramo svojim. On je osjetljiv za nas i naše probleme, sućutan Bog. Raduje se svakom našem rastu, osobito napretku u izgradnji njegova kraljevstva među nama. A njegovo kraljevstvo označava društvo u kojem svaki

pripadnik vodi računa ne samo o vlastitu dobru i vlastitoj koristi, već i o dobru i koristi drugih ljudi. Isusova zapovijed »ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga« izraz je istine da pojedincu može biti dobro jedino ako se trudi da ljudima oko sebe čini dobro i želi im dobro. Željeto dobro drugomu uključuje uvažavanje činjenice da je drugi drugačiji, da ima osobine koje ga razlikuju od ostalih, da ima darove kojima ga je Bog obdario i da ga je upravo time Bog htio učiniti prepoznatljivim.

Na temelju objavljene istine kršćanin stvara svoje vrijednosne ljestvice i u skladu s njima formira životne stavove. Stavovi koji ne uvažavaju objavljenu istinu ne mogu se nazvati kršćanskim.

Bog ne sprečava čovjekov slobodni izbor čak ni onda kad je usmjeren protiv Boga samoga. Istim odnosom kršćanin slijedi Božji stav: čovjek ima svoje dostojanstvo jer je čovjek, tj. jer je stvoren na sliku Božju. Ni najokorjeliji zločinac u Božjim očima nije otpisan. Bog mogućnost obraćenja ostavlja otvorenom sve do smrti. »Njegov je stav: *'Ni ja te ne osuđujem. Idi i odsada više nemoj griješiti'*« (Iv 8, 11).

Ipak, Bog procjenjuje ljudske čine: u tome je izričit i jasan. Zlo je zlo, dobro je dobro! Tu istinu čovjek ne može promijeniti, iako to uvijek iznova pokušava, od Adama i Eve naovamo. Takvi pokušaji čovjeku ne donose boljitak, nego, naprotiv, pogoršanje.

Osudu pojedinog čina kršćanin ne vezuje uz osudu osobe. Stoga je najozbiljnije Božje upozorenje: *»Ne sudite da ne budete suđeni.«* Procjenu odgovornosti pojedinca za učinjeno zlo kršćanin prepušta Bogu. Suprotno tomu, kršćanin se ne miri s događanjem zla. On ga identificira i suprotstavlja mu se svim evanđeoskim sredstvima. Ako to ne čini, iznevjerava svoje poslanje. Bog to izričito traži od onih koji su njegovi: *"Pogriješi li tvoj brat, idi i pokaraj ga nasamo. Ako te poslušaj, stekao si brata"*.

Suprotstavljanje zlu zahtjevan je kršćanski poziv. Kad ga ne slijedimo, griješimo propustom. Još je zahtjevnije ljubiti čovjeka i onda kad se opredjeljuje za zlo. Razlučiti osobu od njezina djela za čovjeka je gotovo nemoguća misija. Ali ne i za Boga. Kad Bog u nama djeluje, i nama to postaje moguće. Ljubav je jedini način kojim grešniku možemo pomoći. Ona isključuje svako nasilje, mržnju i prisilu.